

30. Apr. 1842

FAKTA

Dato:

30. Apr. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 21

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 65; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

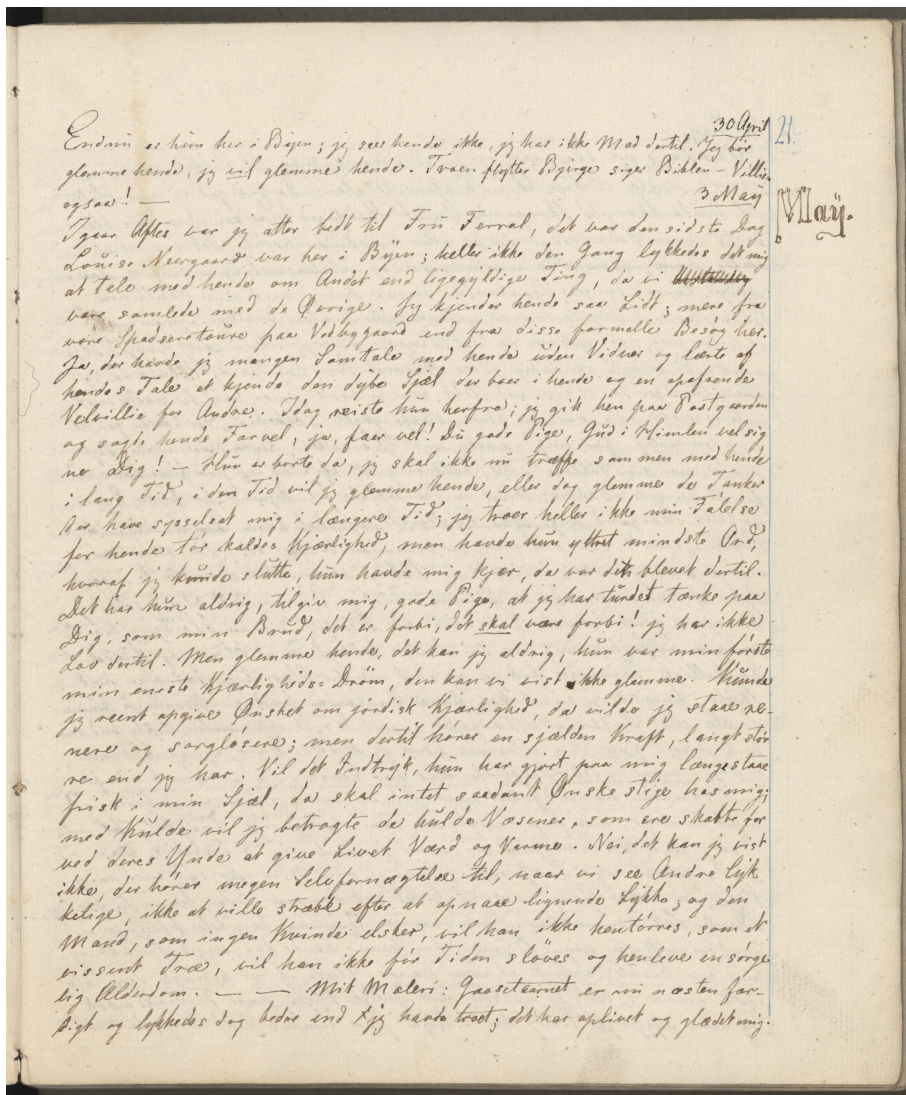
København 2018, s. 70

TRANSSKRIFTION

30 April

Endnu er hun¹ her i Byen; jeg seer hende ikke, jeg har ikke Mod dertil. Jeg bør glemme hende, jeg vil glemme hende. Troen flytter Bjerger siger Biblen – Villien ogsaa! –

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

Endnu er hun her i Bøjen; jeg sees hende ikke, jeg har ikke Mod dertil. ^{30 April} Jeg har
glæmmet hende, jeg vil glemme hende. Toravn flytter Bøingen siger Bille - Ville
ogsaa! — ^{3 Maj}

Jegs Offter var jeg atter borte til Jon Ferral, det var den sidste dag
dronningens Afsked var her i Bøjen; heller ikke den Gang lykkedes det mig
at tale med hende om Anset end ligegyldige Ting, om vi ~~ikke~~
var samlede med de Overige. Jeg kendte hende saa lidt; mere fra
mine Spadsentourer fra Volbiggaard end fra disse formelle Bøjen her.
Ja, der havde jeg mangen Samtale med hende uden Videre og langt af
hendes Tale et kyndt den dybe Spæl der var i hende og en uafprøvet
Viljelive for Andet. Tid reiste hun herfra; jeg gik hen fra Party enden
og sagde hende Farvel, ja, farvel! Du gode Bøje, Gud i Himlen vel dig
nu dig! — Hun er borte da, jeg skal ikke nu træffe sammen med hende
i lang Tid, i den Tid vil jeg glemme hende, eller dog glemme de Tanker
der have opsiddet mig i længere Tid; jeg traer heller ikke min Fæltse
for hendes for kaldes Kjærlighed, men havde hun et andet minde
hvorefter jeg kendte støtte, hun havde mig kjær, da var det blevet dertil.
Det har hun aldrig, tilgive mig, gode Bøje, at jeg har tænkt tænke på
dig, som min Bøje, det er forbi, det skal være forbi! jeg har ikke
Lad dertil. Men glemme hende, det kan jeg aldrig, hun var min første
min første Kjærligheds Drøm, den kan vi vist ikke glemme. Kunde
jeg recit appiat Omset om godst Kjærlighed, da vilde jeg staa re-
nere og sorgløsere; men dertil hører en sjælden Kraft, langt over
me end jeg har. Vil det Bortgik, hun har gjort på mig længstaa
forst i min Spæl, da skal intet saadant Omset stige hos mig;
med Hvalde vil jeg betragte de halde Væsenet, som ere skatte for
med deres Ufærd at give Livet Vaerd og Venne. Nei, det kan jeg vist
ikke, der hører megen Selvfornægtelse til, naar vi see Andes Lyk-
kelige, ikke at ville stræbe efter at opnaa lignende Lykka; og den
Maad, som ingen Kvinde elsker, vil man ikke kenderes, som et
visstent Troe, vil man ikke for Tiden s'loves og kender en søge
biz Alldenom. — Mit Maleri: Gaaet er nu i næsten far-
ligt og leffeds dog bedre end jeg havde troet; det har opløst og glædet mig.

May